

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 147

Rozeslána dne 27. září 2006

Cena Kč 18,-

O B S A H:

- 450. Nařízení vlády o stanovení některých podmínek provádění některých výjimečných opatření na podporu trhu s vejci a drůbeží
 - 451. Vyhláška o vydání zlatých mincí „Národní kulturní památka Klementinum – observatoř“ po 2 500 Kč
 - 452. Nález Ústavního soudu ze dne 13. června 2006 ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 446 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
 - 453. Sdělení Energetického regulačního úřadu o vydání cenového rozhodnutí
-

450

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 20. září 2006

o stanovení některých podmínek provádění některých výjimečných opatření
na podporu trhu s vejci a drůbeží

Vláda nařizuje podle § 1 odst. 3 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění zákona č. 441/2005 Sb., a podle § 2b odst. 2 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 128/2003 Sb. a zákona č. 441/2005 Sb.:

§ 1

Předmět úpravy

Toto nařízení¹⁾ upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropských společenství²⁾ (dále jen „předpis Evropských společenství“) některé podmínky, za kterých Státní zemědělský intervenční fond³⁾ (dále jen „Fond“) poskytuje dotaci na tato opatření:

- a) zničení násadových vajec podle předpisu Evropských společenství⁴⁾,
- b) přepracování násadových vajec podle předpisu Evropských společenství⁵⁾,
- c) zničení mláďat drůbeže podle předpisu Evropských společenství⁶⁾,
- d) předčasnou porážku části reprodukčního hejna podle předpisu Evropských společenství⁷⁾,
- e) dobrovolné prodloužení sanitární přestávky nad

3 týdny podle předpisu Evropských společenství⁸⁾,

- f) dobrovolné snížení produkce snížením nasazení mláďat za účelem snížení hustoty podle předpisu Evropských společenství⁹⁾.

Dotace na zničení násadových vajec

§ 2

Žadatelem o dotaci na zničení násadových vajec⁴⁾ může být fyzická nebo právnická osoba, která

- a) je podnikatelem¹⁰⁾,
- b) je evidována v ústřední evidenci¹¹⁾
 1. jako provozovatel líhně nebo
 2. jako chovatel, který má registrované hospodářství s chovem drůbeže.

§ 3

(1) Žádost o dotaci na zničení násadových vajec⁴⁾ podá žadatel podle § 2 Fondu do 15. října 2006 na formuláři vydaném Fondem.

(2) Součástí žádosti podle odstavce 1 je

- a) ověřená kopie dokladu o registraci podnikání žadatele,
- b) ověřená kopie dokladu o vedení bankovního účtu žadatele,

¹⁾ Je vydáno k provedení a v mezích zákona, jehož obsah umožňuje provést úpravu v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropských společenství nařízením vlády.

²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1010/2006 ze dne 3. července 2006 o některých výjimečných opatřeních na podporu trhu s vejci a drůbeží v některých členských státech, v platném znění.

³⁾ Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění zákona č. 128/2003 Sb., zákona č. 41/2004 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 482/2004 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 130/2006 Sb. a zákona č. 342/2006 Sb.

⁴⁾ Čl. 1 nařízení Komise (ES) č. 1010/2006.

⁵⁾ Čl. 2 nařízení Komise (ES) č. 1010/2006.

⁶⁾ Čl. 3 nařízení Komise (ES) č. 1010/2006.

⁷⁾ Čl. 4 nařízení Komise (ES) č. 1010/2006.

⁸⁾ Čl. 5 nařízení Komise (ES) č. 1010/2006.

⁹⁾ Čl. 6 nařízení Komise (ES) č. 1010/2006.

¹⁰⁾ § 2 odst. 2 obchodního zákoníku.

¹¹⁾ Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 282/2003 Sb., zákona č. 444/2005 Sb. a zákona č. 130/2006 Sb.

- c) údaj o počtu a kategorii vajec podle jednotlivých druhů drůbeže⁴⁾, na které žadatel žádá tuto dotaci,
- d) ověřená kopie dokladu o zničení násadových vajec⁴⁾ s vyznačením množství zničených násadových vajec a datem jejich zničení,
- e) ověřená kopie osvědčení o původu hejna¹¹⁾, pokud je žadatel osobou podle § 2 písm. b) bodu 2.

(3) Pokud má žadatel o dotaci na zničení násadových vajec⁴⁾ k dispozici pouze doklad obsahující údaje o hmotnosti zničených násadových vajec⁴⁾ bez údaje o počtu zničených kusů násadových vajec, předloží Fondu současně se žádostí podle odstavce 1 ověřenou kopii tohoto dokladu; Fond přepočítá tento údaj na počet zničených kusů násadových vajec podle přílohy k tomuto nařízení.

§ 4

(1) Fond poskytne žadateli o dotaci na zničení násadových vajec⁴⁾ tuto dotaci, jestliže jsou splněny podmínky pro její poskytnutí podle tohoto nařízení a podle předpisu Evropských společenství²⁾.

(2) Pokud celkový počet kusů násadových vajec, uvedený v žádostech o dotaci na zničení násadových vajec⁴⁾, překročí maximální počet násadových vajec podle předpisu Evropských společenství¹²⁾, Fond poměrně sníží jednotlivým žadatelům podle odstavce 1 počet kusů násadových vajec, na který bude poskytnuta tato dotace.

Dotace na přepracování násadových vajec

§ 5

Žadatelem o dotaci na přepracování násadových vajec⁵⁾ může být fyzická nebo právnická osoba, která

- a) je podnikatelem¹⁰⁾,
- b) je evidována v ústřední evidenci¹¹⁾
 - 1. jako provozovatel líhně nebo
 - 2. jako chovatel, který má registrované hospodářství s chovem drůbeže.

§ 6

(1) Žádost o dotaci na přepracování násadových vajec⁵⁾ podá žadatel podle § 5 Fondu do 15. října 2006 na formuláři vydaném Fondem.

(2) Součástí žádosti podle odstavce 1 je

- a) ověřená kopie dokladu o registraci podnikání žadatele,
- b) ověřená kopie dokladu o vedení bankovního účtu žadatele,
- c) počet vajec kura domácího⁵⁾, na které žadatel žádá tuto dotaci,

- d) ověřená kopie dokladu o přepracování násadových vajec⁵⁾ s vyznačením množství přepracovaných násadových vajec a datem jejich přepracování, pokud je žadatel sám přepracoval,
- e) ověřená kopie osvědčení o původu hejna¹¹⁾, pokud je žadatel osobou podle § 5 písm. b) bodu 2.

(3) Pokud žadatel o dotaci na přepracování násadových vajec⁵⁾ prodal násadová vejce k přepracování⁵⁾, předloží Fondu současně se žádostí podle odstavce 1 ověřenou kopii dokladu o prodeji násadových vajec k přepracování⁵⁾ s vyznačeným počtem prodaných kusů násadových vajec, datem prodeje násadových vajec a cenou, za kterou byla násadová vejce prodána k přepracování.

(4) Pokud má žadatel o dotaci na přepracování násadových vajec⁵⁾ k dispozici pouze doklad obsahující údaje o hmotnosti přepracovaných násadových vajec⁵⁾ bez údaje o počtu přepracovaných kusů násadových vajec, předloží Fondu současně se žádostí podle odstavce 1 ověřenou kopii tohoto dokladu; Fond přepočítá tento údaj na počet přepracovaných kusů násadových vajec podle přílohy k tomuto nařízení.

§ 7

(1) Fond poskytne žadateli o dotaci na přepracování násadových vajec⁵⁾ tuto dotaci, jestliže jsou splněny podmínky pro její poskytnutí podle tohoto nařízení a podle předpisu Evropských společenství²⁾.

(2) Pokud celkový počet kusů násadových vajec, uvedený v žádostech o dotaci na přepracování násadových vajec⁵⁾, překročí maximální počet násadových vajec podle předpisu Evropských společenství¹³⁾, Fond poměrně sníží jednotlivým žadatelům podle odstavce 1 počet kusů násadových vajec, na který bude poskytnuta tato dotace.

Dotace na zničení mláďat drůbeže

§ 8

Žadatelem o dotaci na zničení mláďat drůbeže⁶⁾ může být fyzická nebo právnická osoba, která

- a) je podnikatelem¹⁰⁾,
- b) je evidována v ústřední evidenci¹¹⁾
 - 1. jako provozovatel líhně nebo
 - 2. jako chovatel, který má registrované hospodářství s chovem drůbeže.

§ 9

(1) Žádost o dotaci na zničení mláďat drůbeže⁶⁾ podá žadatel podle § 8 Fondu do 15. října 2006 na formuláři vydaném Fondem.

¹²⁾ Příloha č. I nařízení Komise (ES) č. 1010/2006.

¹³⁾ Příloha č. II nařízení Komise (ES) č. 1010/2006.

(2) Součástí žádosti podle odstavce 1 je

- a) ověřená kopie dokladu o registraci podnikání žadatele,
- b) ověřená kopie dokladu o vedení bankovního účtu žadatele,
- c) údaj o počtu a jednotlivých druzích drůbeže⁶⁾, na které žadatel žádá tuto dotaci,
- d) ověřená kopie dokladu o zničení mláďat drůbeže⁶⁾ s vyznačením množství zničených mláďat drůbeže podle druhů drůbeže a datem jejich zničení.

§ 10

(1) Fond poskytne žadateli o dotaci na zničení mláďat drůbeže⁶⁾ tuto dotaci, jestliže jsou splněny podmínky pro její poskytnutí podle tohoto nařízení a podle předpisu Evropských společenství²⁾.

(2) Pokud celkový počet kusů mláďat drůbeže, uvedený v žádostech o dotaci na zničení mláďat drůbeže⁶⁾, překročí maximální počet mláďat drůbeže podle předpisu Evropských společenství¹⁴⁾, Fond poměrně sníží jednotlivým žadatelům podle odstavce 1 počet kusů mláďat drůbeže, na který bude poskytnuta tato dotace.

Dotace na předčasnou porážku části reprodukčního hejna

§ 11

Žadatelem o dotaci na předčasnou porážku části reprodukčního hejna⁷⁾ může být fyzická nebo právnická osoba, která

- a) je podnikatelem¹⁰⁾,
- b) je evidována v ústřední evidenci¹¹⁾ jako chovatel, který má registrované hospodářství s chovem drůbeže.

§ 12

(1) Žádost o dotaci na předčasnou porážku části reprodukčního hejna⁷⁾ podá žadatel podle § 11 Fondu do 15. října 2006 na formuláři vydaném Fondem.

(2) Součástí žádosti podle odstavce 1 je

- a) ověřená kopie dokladu o registraci podnikání žadatele,
- b) ověřená kopie dokladu o vedení bankovního účtu žadatele,
- c) údaj o počtu a jednotlivých druzích drůbeže⁷⁾, na které žadatel žádá tuto dotaci,
- d) ověřená kopie dokladu o předčasné porážce části reprodukčního hejna⁷⁾ s vyznačením množství kusů drůbeže podle druhů drůbeže a datem naskladnění drůbeže podle jednotlivého turnusu,

e) ověřená kopie osvědčení o původu hejna¹¹⁾.

§ 13

(1) Fond poskytne žadateli o dotaci na předčasnou porážku části reprodukčního hejna⁷⁾ tuto dotaci, jestliže jsou splněny podmínky pro její poskytnutí podle tohoto nařízení a podle předpisu Evropských společenství²⁾.

(2) Pokud celkový počet kusů drůbeže reprodukčních hejn, uvedený v žádostech o dotaci na předčasnou porážku části reprodukčního hejna⁷⁾, překročí maximální počet poražených zvířat k reprodukci podle předpisu Evropských společenství¹⁵⁾, Fond poměrně sníží jednotlivým žadatelům podle odstavce 1 počet kusů drůbeže reprodukčních hejn, na který bude poskytnuta tato dotace.

Dotace na dobrovolné prodloužení sanitární přestávky nad 3 týdny

§ 14

Žadatelem o dotaci na dobrovolné prodloužení sanitární přestávky nad 3 týdny⁸⁾ může být fyzická nebo právnická osoba, která

- a) je podnikatelem¹⁰⁾,
- b) je evidována v ústřední evidenci¹¹⁾ jako chovatel, který má registrované hospodářství s chovem drůbeže.

§ 15

(1) Žádost o dotaci na dobrovolné prodloužení sanitární přestávky nad 3 týdny⁸⁾ podá žadatel podle § 14 Fondu do 15. října 2006 na formuláři vydaném Fondem.

(2) Součástí žádosti podle odstavce 1 je

- a) ověřená kopie dokladu o registraci podnikání žadatele,
- b) ověřená kopie dokladu o vedení bankovního účtu žadatele,
- c) údaj o počtu metrů čtverečních produkční plochy a počtu týdnů⁸⁾, na které žadatel žádá tuto dotaci,
- d) údaj o datu posledního vyskladnění před sanitární přestávkou a datum následného naskladnění drůbeže po prodloužené sanitární přestávce nad 3 týdny na ploše⁸⁾, na kterou žadatel žádá tuto dotaci,
- e) ověřená kopie dokladu s vyznačením produkční plochy užitě k chovu drůbeže⁸⁾, na kterou žadatel žádá tuto dotaci,
- f) ověřená kopie dokladu s vyznačeným datem a počtem kusů drůbeže při posledním vyskladnění

¹⁴⁾ Příloha č. III nařízení Komise (ES) č. 1010/2006.

¹⁵⁾ Příloha č. IV nařízení Komise (ES) č. 1010/2006.

a následném naskladnění drůbeže po prodloužené sanitární přestávce nad 3 týdny na ploše⁸⁾), na kterou žadatel žádá tuto dotaci.

§ 16

(1) Fond poskytne žadateli o dotaci na dobrovolné prodloužení sanitární přestávky nad 3 týdny⁸⁾ tuto dotaci, jestliže jsou splněny podmínky pro její poskytnutí podle tohoto nařízení a podle předpisu Evropských společenství²⁾.

(2) Pokud celkový počet metrů čtverečních, uvedený v žádostech o dotaci na dobrovolné prodloužení sanitární přestávky nad 3 týdny⁸⁾), překročí maximální počet metrů čtverečních podle předpisu Evropských společenství¹⁶⁾, Fond poměrně sníží jednotlivým žadatelům podle odstavce 1 počet metrů čtverečních, na které bude poskytnuta tato dotace.

Dotace na dobrovolné snížení produkce snížením nasazení mláďat za účelem snížení hustoty

§ 17

Žadatelem o dotaci na dobrovolné snížení produkce snížením nasazení mláďat za účelem snížení hustoty⁹⁾ může být fyzická nebo právnická osoba, která

- a) je podnikatelem¹⁰⁾,
- b) je evidována v ústřední evidenci¹¹⁾ jako chovatel, který má registrované hospodářství s chovem drůbeže.

§ 18

(1) Žádost o dotaci na dobrovolné snížení produkce snížením nasazení mláďat za účelem snížení hustoty⁹⁾ podá žadatel podle § 17 Fondu do 15. října 2006 na formuláři vydaném Fondem.

(2) Součástí žádosti podle odstavce 1 je

- a) ověřená kopie dokladu o registraci podnikání žadatele,
- b) ověřená kopie dokladu o vedení bankovního účtu žadatele,
- c) údaj o počtu kusů nasazených mláďat v obvyklém produkčním cyklu (aritmetický průměr 2 bezprostředně předcházejících zástavových turnusů, které proběhly v období před uplynutím kalendářního měsíce ledna 2006)⁹⁾,
- d) údaj o počtu snížených kusů nasazených mláďat v příslušném období⁹⁾,
- e) údaj o rozdílu počtu kusů nasazených mláďat v obvyklém produkčním cyklu a sníženého počtu kusů nasazených mláďat v produkčním cyklu se sníženým počtem kusů nasazených mláďat⁹⁾, na který žadatel žádá tuto dotaci,

f) ověřená kopie dokladu s vyznačeným počtem kusů nasazených mláďat v obvyklém produkčním cyklu,

g) ověřená kopie dokladu s vyznačením počtu kusů nasazených mláďat v turnusu⁹⁾, na který žadatel žádá tuto dotaci.

§ 19

(1) Fond poskytne žadateli o dotaci na dobrovolné snížení produkce snížením nasazení mláďat za účelem snížení hustoty⁹⁾ tuto dotaci, jestliže jsou splněny podmínky pro její poskytnutí podle tohoto nařízení a podle předpisu Evropských společenství²⁾.

(2) Pokud celkový počet kusů drůbeže, uvedený v žádostech o dotaci na dobrovolné snížení produkce snížením nasazení mláďat za účelem snížení hustoty⁹⁾, překročí maximální počet jednotlivých druhů drůbeže podle předpisu Evropských společenství¹⁷⁾, Fond poměrně sníží jednotlivým žadatelům podle odstavce 1 počet kusů nasazených mláďat, na který bude poskytnuta tato dotace.

Výše dotací

§ 20

(1) Dotace na zničení násadových vajec⁴⁾ podle § 2 až 4 činí nejvýše

- a) 4,26 Kč na 1 násadové vejce kura domácího kódu KN 04070019,
- b) 8,00 Kč na 1 násadové vejce kachny kódu KN 04070019,
- c) 18,76 Kč na 1 násadové vejce krůty kódu KN 04070011,
- d) 25,00 Kč na 1 násadové vejce husy kódu KN 04070011.

(2) Dotace na přepracování násadových vajec⁵⁾ podle § 5 až 7 činí nejvýše 3,41 Kč na 1 násadové vejce kura domácího kódu KN 04070019. V případě prodeje k přepracování se uvedená výše dotace sníží vždy o 0,85 Kč na 1 násadové vejce nebo o prodejní cenu, pokud je tato cena vyšší než 0,85 Kč.

(3) Dotace na zničení mláďat drůbeže⁶⁾ podle § 8 až 10 činí nejvýše

- a) 6,82 Kč na 1 mládě kura domácího,
- b) 15,35 Kč na 1 mládě kachny,
- c) 24,16 Kč na 1 mládě krůty,
- d) 42,63 Kč na 1 mládě husy.

(4) Dotace na předčasnou porážku části reprodukčního hejna⁷⁾ podle § 11 až 13 činí nejvýše

- a) 68,00 Kč na 1 kura domácího k reprodukci kódů KN 01059200 a KN 01059300,

¹⁶⁾ Příloha č. V nařízení Komise (ES) č. 1010/2006.

¹⁷⁾ Příloha č. VI nařízení Komise (ES) č. 1010/2006.

- b) 90,94 Kč na 1 kachnu k reprodukci kódu KN 01059910,
- c) 375,00 Kč na 1 husu k reprodukci kódu KN 01059920,
- d) 285,00 Kč na 1 krůtu k reprodukci kódu KN 01059930.

(5) Dotace na dobrovolné prodloužení sanitární přestávky nad 3 týdny⁸⁾ podle § 14 až 16 činí nejvýše

- a) 13,07 Kč na každý 1 m² a na každý 1 týden pro chov kuřecích brojlerů,
- b) 11,65 Kč na každý 1 m² a na každý 1 týden pro chov krůt,
- c) 17,62 Kč na každý 1 m² a na každý 1 týden pro chov kachen.

(6) Dotace na dobrovolné snížení produkce sní-

žením nasazení mláďat za účelem snížení hustoty podle § 17 až 19 činí nejvýše

- a) 5,68 Kč na každý 1 kus pro chov kuřecích brojlerů,
- b) 35,24 Kč na každý 1 kus pro chov krůt,
- c) 21,32 Kč na každý 1 kus pro chov kachen.

(7) Fond výši dotace podle odstavců 1 až 6 poměrně sníží, pokud souhrn všech oprávněných nároků na dotaci v rámci opatření podle § 2 až 19 překročí částku stanovenou pro tato opatření ve státním rozpočtu v souladu s předpisy Evropských společenství²⁾.

Účinnost

§ 21

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. října 2006.

Předseda vlády:

Ing. Topolánek v. r.

Ministryně zemědělství:

MVDr. Vicenová v. r.

Příloha k nařízení vlády č. 450/2006 Sb.

Přepočet hmotnosti zničených násadových vajec na počet zničených kusů násadových vajec (§ 3 odst. 3) a přepočet hmotnosti přepracovaných násadových vajec na počet přepracovaných kusů násadových vajec (§ 6 odst. 4)

Druh drůbeže	Průměrná hmotnost násadových vajec	Přepočet 1 kg zničených násadových vajec (bez obalů a proložek) na kusy vajec	Přepočet 1 kg přepracovaných násadových vajec (vaječné hmoty - výtluč, melanž) na kusy vajec
Kur domácí	62,5 g	16,00 ks	17,66 ks
Krůta	82,5 g	12,12 ks	-
Kachna	90,0 g	11,11 ks	-
Kachna divoká	45,0 g	22,22 ks	-
Husa	170,0 g	5,88 ks	-

451

VYHLÁŠKA

ze dne 6. září 2006

o vydání zlatých mincí „Národní kulturní památka Klementinum – observatoř“ po 2 500 Kč

Česká národní banka stanoví podle § 22 písm. a) zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění zákona č. 442/2000 Sb.:

§ 1

(1) Dnem 11. října 2006 se v rámci cyklu „Kulturní památky technického dědictví“ vydávají zlaté mince „Národní kulturní památka Klementinum – observatoř“ po 2 500 Kč (dále jen „mince“). Vyobrazení mince je uvedeno v příloze k této vyhlášce.

(2) Mince se vydává v běžném provedení a ve zvláštním provedení určeném pro sběratelské účely s leštěným polem mince a matovým reliéfem (dále jen „zvláštní provedení“).

(3) Mince v běžném i ve zvláštním provedení se razí ze zlata o ryzosti 999,9. Hmotnost mince je 7,78 g, její průměr 22 mm a síla 1,65 mm. Hrana mince v běžném provedení je vroubkovaná, hrana mince ve zvláštním provedení je hladká. Při ražbě mince v běžném provedení i ve zvláštním provedení je přípustná odchylka v průměru 0,1 mm a v síle 0,15 mm. V hmotnosti je přípustná odchylka nahoru 0,062 g a v ryzosti zlata odchylka nahoru 0,01 %.

§ 2

(1) Na lícni straně mince jsou barokně stylizovaná oblaka, ze kterých směrem šikmo doleva dolů padají proudy deště. Na levém okraji proudů deště je

označení nominální hodnoty mince „2500“ stylizované do podoby rysky odměrného válce, vpravo od proudů deště je zkratka peněžní jednotky „Kč“. Nad barokními oblaky jsou stylizovaná heraldická zvířata z velkého státního znaku. Na mezikruží je neuzavřený opis, v němž je ve dvou řádcích název státu „ČESKÁ REPUBLIKA“ a název cyklu „KULTURNÍ PAMÁTKY TECHNICKÉHO DĚDICTVÍ“. Značka mincovny, která minci razila, je umístěna na pravém okraji mince nad barokně stylizovanými oblaky.

(2) Na rubové straně mince je astronomická věž observatoře v pražském Klementinu. Z vršku věže vycházejí sluneční paprsky a při jejím levém a pravém spodním okraji je ročník ražby „2006“, rozdělený astronomickou věží. Z vršku věže vychází výtvarná stylizace astronomického měřicího přístroje, která úhlopříčně rozděluje mincovní plochu na noc a den. V levém horním okraji mince je stylizovaný přepis části zobrazení pohybu komety z knihy Tadeáše Hájka z Hájku „Descriptio cometae“. Na mezikruží je opis „OBSERVATOŘ PRAŽSKÉ KLEMENTINUM“. Autorem výtvarného návrhu mince je Josef Oplištil, jehož iniciály, spojená písmena „OJ“, jsou umístěny v pravém horním okraji mince.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 2006.

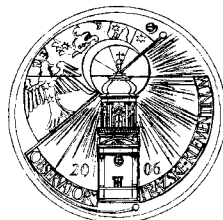
Guvernér:

doc. Ing. Tůma, CSc v. r.

Příloha k vyhlášce č. 451/2006 Sb.

Vyobrazení zlaté mince „Národní kulturní památka Klementinum – observatoř“

(lícni a rubová strana)

452**N Á L E Z****Ústavního soudu****Jménem České republiky**

Ústavní soud rozhodl dne 13. června 2006 v plénu ve složení Stanislav Balík, František Duchoň, Vlasta Formánková, Vojen Güttler, Pavel Holländer, Vladimír Kůrka, Dagmar Lastovecká, Jiří Mucha, Jan Musil, Jiří Nykodým, Miloslav Výborný, Eliška Wagnerová a Michaela Židlická o návrhu Krajského soudu v Praze na zrušení ustanovení § 446 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, za účasti Okresního soudu v Břeclavi jako vedlejšího účastníka

takto:

I. Návrh Krajského soudu v Praze na zrušení ustanovení § 446 obchodního zákoníku, v platném znění, se odmítá.

II. Návrh Okresního soudu v Břeclavi na zrušení ustanovení § 446 obchodního zákoníku, ve znění zákona č. 370/2000 Sb., se zamítá.

Odůvodnění**I.**

1. Dne 20. 12. 2004 obdržel Ústavní soud návrh na zrušení ustanovení § 446 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění, jako návrh ve smyslu ustanovení § 64 odst. 4 (správně odst. 3) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, v platném znění, a čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“), neboť navrhovatel – Krajský soud v Praze – dospěl k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem.

2. V projednávané věci podal žalobce Ing. M. Ř. dne 12. 9. 2001 proti žalované Š., a. s., u Okresního soudu v Mladé Boleslavi žalobu o určení, že je výhradním vlastníkem osobního automobilu Škoda Octavia Combi, který zakoupil dne 13. 10. 1999 za 460 000 Kč na základě kupní smlouvy uzavřené s prodávajícím M. L., a to podle obchodního zákoníku. Dne 1. 11. 2000 vyzvala Policie České republiky, kriminální služba Správy hlavního města Prahy, manželku žalobce, aby vozidlo vydala pro důvodné podezření, že pochází z trestné činnosti; vozidlo bylo Policii České republiky vydáno. Žádosti žalobce o vydání automobilu Policie České republiky nevyhověla, neboť se jednalo o automobil, který byl dne 13. 8. 1999 žalované odcizen a číslo jeho karosérie bylo amatérsky přeraženo. Žalobce svůj nárok opíral o ustanovení § 446 obchodního zákoníku, které dovoluje nabytí vlastnického práva od nevlastníka. Okresní soud v Mladé Boleslavi rozsudkem ze dne 4. 12. 2001 č. j. 9 C 210/2001-44 žalobu zamítl s odůvodněním, že ustanovení § 446 obchodního zákoníku se váže k ryze obchodním vztahům, tedy je použitelné např. v případech, že je nabyto zboží, které kupující dále prodává, přičemž z živnostenského listu žalobce vyplývá, že předmětem jeho podnikání je výkon zemědělských činností, a vozidlo tak není předmětem dalšího prodeje. Ustanovení § 446 obchodního zákoníku na uvedenou kupní smlouvu nedopadá; pokud by tomu tak bylo, legalizovala by se jím trestná činnost. Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 15. 5. 2002 č. j. 29 Co 159/2002-59 prvostupňový rozsudek potvrdil, když dospěl ke stejnému právnímu závěru. Protože ustanovení § 446 obchodního zákoníku je výjimkou proti obecnému principu ochrany vlastnictví, nemůže být vykládáno nad rámec, který měl zákonodárce na mysli, když předmět takové kupní smlouvy charakterizuje jako zboží; zde

s ohledem na předmět podnikání o prodej zboží nešlo. Respektováním ujednání o aplikaci obchodního zákoníku by došlo k obcházení zákona a k legalizaci trestného činu. Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 30. 7. 2003 č. j. 32 Odo 964/2002-98 rozsudky obou soudů zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení, neboť závěr, že ustanovení § 446 obchodního zákoníku nelze aplikovat na vztah mezi žalobcem a prodávajícím, shledal nesprávným. Podle ustanovení § 262 odst. 1 obchodního zákoníku si strany mohou dohodnout, že jejich závazkový vztah, který nespadá pod vztahy uvedené v ustanovení § 261 obchodního zákoníku, se řídí tímto zákonem; není rozhodné, zda se jedná o podnikatele a zda se závazkový vztah týká jejich podnikatelské činnosti. V případech aplikace ustanovení § 262 odst. 1 obchodního zákoníku se pojmem zboží rozumí i movitá věc, kterou kupující dále neprodává, protože jinak by byla eliminována možnost dohody předvídané tímto ustanovením. Dovolací soud uložil soudu nalézacímu, aby se v další fázi řízení zabýval otázkou platnosti kupní smlouvy, dále zda byla uzavřena v režimu obchodního zákoníku; bude-li odpověď na obě otázky kladná, má zvážit, zda jsou splněny podmínky ustanovení § 446 obchodního zákoníku pro nabytí vlastnického práva žalobcem. Okresní soud v Mladé Boleslavi rozsudkem ze dne 30. 1. 2004 č. j. 9 C 304/2003-113 určil, že žalobce je vlastníkem předmětného automobilu, jelikož kupní smlouva byla platně uzavřena, prodej vozidla se uskutečnil v režimu obchodního zákoníku a žalobce vozidlo koupil v dobré víře, že jej kupuje od vlastníka, neboť v době uzavření smlouvy nic nenasvědčovalo opaku. Žalovaný se odvolal proti rozsudku, žalobce toliko do výroku o náhradě nákladů řízení. Krajský soud v Praze usnesením ze dne 15. 12. 2004 sp. zn. 29 Co 494/2004 odvolací řízení přerušil a podal návrh k Ústavnímu soudu na zrušení ustanovení § 446 obchodního zákoníku, v platném znění.

3. Na úvod navrhovatel vysvětluje, že zejména u Okresního soudu v Mladé Boleslavi se podobné případy množí a že napadené ustanovení § 446 obchodního zákoníku na výše popsany případ neaplikoval v důvěře, že zákon neposkytuje ochranu právním vztahům vzniklým po trestném činu. Je přesvědčen, že je třeba rozlišovat mezi zbožím a ostatními předměty koupě a v rámci zboží činit rozdíl mezi věcmi individuálně a druhově určenými, neboť u věcí druhově určených není ochrana vlastníka tak významná, když se poškozenému dostane náhrady jinými věcmi téhož druhu. Svůj názor opírá o judikát Nejvyššího soudu ČSR č. 10784 z roku 1931 (Vážný), podle něhož kupující nabývá ke zboží vlastnické právo, bylo-li nabyto bezelstně a za úplatu od obchodníka oprávněného s ním obchodovat nebo od toho, komu je vlastník svěřil; dosavadní vlastník zboží se může hojit jen na tom, kdo je mu odpovědný, přičemž nárok na vrácení toho, co bylo plněno bez právního důvodu, musí ustoupit.

4. Navrhovatel dále tvrdí, že aplikace ustanovení § 446 obchodního zákoníku vedla k excesům, jež však nebyly odstraněny ani jeho novelou provedenou zákonem č. 370/2000 Sb., která zpřísnila požadavky na existenci dobré víry kupujícího formulací „věděl nebo vědět měl a mohl“. Důkazem toho, že škodlivá praxe přetrvává, je skutečnost, že Ústavní soud se musel výkladem tohoto ustanovení zabývat v nálezech sp. zn. IV. ÚS 112/01 a sp. zn. I. ÚS 437/02 (pozn. red.: pod sp. zn. IV. ÚS 112/01 nebyl vydán náleze Ústavního soudu, nýbrž usnesení – viz dále). Ústavní soud zde zdůraznil, že je obzvláště nutné velmi přísně posuzovat otázku dobré víry nabyvatele, zvláště v případech, kdy dochází k aplikaci ustanovení obchodního zákoníku na základě dohody smluvních stran podle jeho § 262. Již samotná existence takové dohody může v určitých jednotlivých případech vyvolávat pochybnosti o jejím účelu a důvodech jejího uzavření a nesmí sloužit k jakémusi „jištění“ kupujícího, že by prodávající nebyl oprávněn vlastnické právo k předmětné věci převést, neboť již tato skutečnost by sama o sobě vylučovala existenci dobré víry na straně kupujícího a tím i aplikaci ustanovení § 446 obchodního zákoníku. Navrhovatel však podotýká, že časové umístění nálezů a následná praxe ukazují, že ani korekce nálezy provedená nevedla k výkladu obecnými soudy tak, aby nebyl v rozporu s ochranou základních práv. Další existence ustanovení § 446 obchodního zákoníku ve spojení s trvalou praxí ohrožuje ochranu základních práv zakotvených v čl. 4 odst. 4 a v čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Ústava a Listina chrání právo všech vlastníků bez rozdílu, avšak napadené ustanovení stanoví možnost nabytí od nevlastníka tuto zásadu porušuje, a to z důvodu ochrany jiného zájmu – ochrany dobré víry nabyvatele, která je zájmem menším. Nadto dobrá víra kupujícího je a může být chráněna jiným způsobem – regresem za předpokladu řádného fungování justice a policie. Na podporu svého tvrzení navrhovatel cituje komentované vydání obchodního zákoníku podle stavu k 1. 1. 1999, v němž doc. Dr. JUDr. Karel Eliáš konstatuje, že rozdílnost řešení otázky nabytí vlastnického práva od nevlastníka v občanském a obchodním zákoníku je ve zřejmém rozporu

s Listinou a Ústavou, protože popírá jednak ústavní princip rovnosti, jednak zásadu stejnosti ochrany vlastnického práva.

5. Navrhovatel cituje z rozsudku Nejvyššího soudu 2 Odon 144/97 ze dne 18. 12. 1997, podle něhož strany závazkového vztahu, ať jsou jimi podnikatelé, či nikoliv, jde-li o závazkový vztah týkající se jejich podnikatelské činnosti, či nikoli, si mohou sjednat, že jejich závazkový vztah, pokud by se měl jinak řídit příslušnými ustanoveními občanského zákoníku, se bude řídit odpovídajícími ustanoveními obchodního zákoníku. Navrhovatel Nejvyššímu soudu vytýká, že takto je podáván návod na zločin požívající soudní ochrany, který dobře ilustruje nebezpečí vyvolané dobrým úmyslem zákonodárce ochránit dobrou víru kupujícího, a má za následek porušení ochrany zájmu významnějšího (vlastnické právo). Nejvyšší soud přikročil ke zmíněnému výkladu přesto, že okolnosti případu dobré víře nespovídají (rychlost prodeje, výše slevy, vědomost kupujícího o těchto inzerovaných skutečnostech).

6. Dosavadní stanovení mezi výkladu ustanovení § 446 obchodního zákoníku výše uvedenými nálezy Ústavního soudu není vnímáno praxí obecných soudů reprezentovanou výkladem Nejvyššího soudu tak, aby k porušování základních práv nedocházelo, což vede navrhovatele k radikálnímu návrhu s vědomím, že může přinést buď zrušení napadeného ustanovení nebo ještě výraznější stanovení mezi jeho výkladu.

II. a

7. Poslanecká sněmovna ve svém vyjádření ze dne 26. 3. 2005 podepsaném jejím předsedou PhDr. Lubomírem Zaorálkem konstatuje, že úmyslem zákonodárce pro zařazení právní úpravy nabytí vlastnictví od nevlastníka do obchodního zákoníku bylo posílení právní jistoty kupujícího, jak o tom svědčí důvodová zpráva, která k ustanovením § 443 až 446 uvádí, že i když se navrhovaný zákon omezuje na úpravu závazkových obchodních vztahů, je účelné v zájmu právní jistoty upravit i nabytí vlastnického práva na základě kupní smlouvy. V rámci, který vyplývá z povahy věci, se umožňuje stranám sjednávat si odlišnou dobu pro nabytí vlastnického práva, včetně výhrady vlastnického práva. Pro právní jistotu má význam zejména ustanovení § 446 o nabytí vlastnického práva od nevlastníka, který obsahuje zásadu přijatou ve většině zahraničních právních řádů. K tomu Poslanecká sněmovna dodává, že se lze ztotožnit s názorem, že ustanovení § 446 obchodního zákoníku významným způsobem zasahuje do ústavně zaručeného práva vlastnit majetek a upřednostňuje před ním dobrou víru a jistotu účastníků obchodněprávních vztahů. Lze je proto aplikovat pouze za přísného respektování ustanovení čl. 4 odst. 4 Listiny, neboť představuje zákonnou mez jednoho z nejdůležitějších základních práv. Závěrem uvádí, že zákonodárny sbor jednal v přesvědčení, že přijatý zákon je v souladu s Ústavou, ústavním pořádkem a naším právním řádem; je na Ústavním soudu, aby posoudil ústavnost uvedeného ustanovení a vydal příslušné rozhodnutí.

II. b

8. Senát ve svém vyjádření ze dne 23. 3. 2003 podepsaném jeho předsedou MUDr. Přemyslem Sobotkou upozorňuje, že původní text návrhu zákona byl přijat před vznikem Senátu České republiky. Návrh zákona, kterým bylo ustanovení § 446 novelizováno, byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru, výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu a výboru pro evropskou integraci; všechny výbory doporučily Senátu vrátit návrh zákona Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy, a Senát tak učinil, nicméně žádný z přijatých pozměňovacích návrhů se netýkal předmětného ustanovení § 446. Vzhledem k tomu, že institut nabytí vlastnictví od nevlastníka v obchodních vztazích se stal součástí právního řádu ještě před vznikem Senátu, nemůže Senát své vyjádření podepřít argumentací vzešlou z jednání orgánů Senátu. Rovněž tak diskuse nad návrhem zákona č. 370/2000 Sb. se ustanovení § 446 obchodního zákoníku, byť doplňovaného o dikci „nebo vědět měl a mohl“, nedotkla. Lze proto vyslovit přesvědčení, že Senát citované ustanovení považoval za ústavně konformní. Institut nabytí vlastnictví od nevlastníka nebyl v římském právu znám a rovněž tak francouzský Code civil považoval takovýto prodej za neplatný (čl. 1599). Nabytí od nevlastníka se v našem právu postupně vyvíjelo od roku 1863. I dnešní formulace dobré víry v ustanovení § 446 obchodního zákoníku je výsledkem jejího omezení novelou provedenou zákonem č. 370/2000 Sb. Uvedené ustanovení je speciál-

ní a představuje odchylku od obecného principu, podle něhož nikdo nemůže převést na druhého více práv, nežli sám má. V obchodních vztazích však převážil zájem zákonodárce na zajištění právní jistoty obchodníka, který nabyt zboží od jiného obchodníka a které sám dále potřebuje (sic – pozn. red.), aby mohl koupené zboží dále prodávat. Tím by ovšem neměla být dotčena odpovědnost toho, kdo prodal neoprávněně cizí věc, vůči dosavadnímu vlastníkovi. Zásada, z níž toto ustanovení vychází, platí proto obdobně i pro smlouvu o převodu cenných papírů (§ 20 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů). Na závěr shodně s nálezem (pozn. red.: správně s usnesením) Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 112/01 Senát konstatuje, že ustanovení § 446 obchodního zákoníku významným způsobem zasahuje do ústavně zaručeného práva vlastnit majetek a upřednostňuje před ním dobrou víru a jistotu účastníků obchodněprávních vztahů. Lze je proto aplikovat pouze za přísného respektování ustanovení čl. 4 odst. 4 Listiny.

II. c

9. Ústavní soud si vyžádal vyjádření vlády České republiky. Ve vyjádření ze dne 23. 3. 2005 podepsaném předsedou vlády Stanislavem Grossem se uvádí, že ustanovení § 446 obchodního zákoníku, ve znění zákona č. 370/2000 Sb., upravuje nabytí vlastnictví k věci od jejího nevlastníka za předpokladu dobré víry, což je zásada přijatá a uplatňovaná ve většině zahraničních právních řádů. S touto zásadou je počítáno též v nově připravovaném kodexu soukromého práva, kde bude stanoveno, že pokud je ten, na něhož se vlastnictví k věci převádí, se zřetelem ke všem okolnostem v dobré víře, že převodce věci je vlastník nebo je z jiného důvodu oprávněn vlastnictví převést, získává vlastnictví k věci.

III.

10. Dne 9. 6. 2005 obdržel Ústavní soud návrh Okresního soudu v Břeclavi na zrušení téhož ustanovení obchodního zákoníku, v platném znění, kterýžto návrh soud podal v souvislosti se svou rozhodovací činností podle čl. 95 odst. 2 Ústavy. Věci byla přidělena sp. zn. Pl. ÚS 31/05.

11. V projednávané věci žalobkyně A., a. s., podala dne 19. 3. 2003 návrh, na základě kterého mělo být určeno, že je vlastníkem osobního vozidla značky Passat. Žalobkyně předmětné vozidlo koupila dne 12. 6. 2002 od V. B. podle ustanovení § 409 a násl. obchodního zákoníku a následně své vlastnické právo převedla kupní smlouvou na C., s. r. o., která je přenechala do leasingového nájmu L. P. Na základě výzvy Policie České republiky leasingový nájemce vozidlo jakožto věc důležitou pro trestní řízení vydal dne 22. 7. 2002 a vozidlo bylo usnesením Policie České republiky ze dne 18. 12. 2002 uloženo do úschovy u Okresního soudu v Olomouci. Aby žalobkyně nezatěžovala svého klienta zdoluhavým řízením u Policie České republiky, uzavřela dne 7. 8. 2002 se společností C., s. r. o., dohodu o narovnání, na jejímž základě bylo vlastnické právo převedeno zpět na žalobkyni, a klientovi byla vrácena kupní cena. Okresní soud v Břeclavi rozsudkem ze dne 12. 1. 2004 č. j. 9 C 422/2003-62 žalobu zamítl, když dospěl k závěru, že žalobkyně nemá naléhavý právní zájem na požadovaném určení vlastnického práva. K odvolání žalobkyně Krajský soud v Praze usnesením ze dne 23. 6. 2004 č. j. 28 Co 286/2004-80 rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť jeho závěr o nedostatku naléhavého právního zájmu shledal nesprávným. Okresní soud v Břeclavi dne 7. 6. 2005 zaslal Ústavnímu soudu předmětný návrh na zrušení ustanovení § 446 obchodního zákoníku v platném znění.

12. Navrhovatel uvádí, že obecná zásada civilního práva „nikdo nemůže převést víc práv, než sám má“, je ustanovením § 446 obchodního zákoníku prolomena a obchodní právo jakožto jedno z odvětví civilního práva takovým ustanovením zcela vybočuje z jeho systému. Nejenže právně-historicky je předmětné ustanovení zcela neodůvodněné, ale také nelze přehlédnout, že v demokratické společnosti dbalé subjektivních lidských práv nelze připustit existenci ochrany práv nabytých na úkor aktivního odporu účastníka. Naopak každý občan a právnická osoba by měl být právním řádem veden ke snaze chránit a respektovat vlastnické právo jiných osob.

13. Dualita úpravy stejných právních institutů rozdílným způsobem uvedená v občanském a obchodním zákoníku je naprosto nepochopitelná a není z ní jasné zřetelné úmysl zákonodárce. Subjekty, jejichž závazkové vztahy se řídí obchodním zákoníkem, se tedy nacházejí naprosto nedůvodně

v nerovném postavení se subjekty, jejichž závazkové vztahy jsou upraveny zákoníkem občanským, což je v rozporu s ustanovením čl. 3 odst. 1 Listiny.

14. Navrhovatel uzavírá, že Ústavní soud se několikrát ve svých rozhodnutích zabýval ustanovením § 446 obchodního zákoníku; pokud je však soudu známo, nikoli v souvislosti s návrhem na zrušení zákona nebo jeho jednotlivého ustanovení. V některých rozhodnutích vyslovil, že toto ustanovení významným způsobem zasahuje do ústavně zaručeného práva vlastnit majetek a že před ním upřednostňuje dobrou víru a právní jistotu účastníků obchodněprávních vztahů, a proto je lze aplikovat pouze za přísného respektování čl. 4 odst. 4 Listiny. Soud vždy v těchto případech musí přísně posuzovat otázku existence dobré víry, která je v řízení obtížně prokazatelná i dokazatelná; totéž platí i o absenci dobré víry.

IV.

15. Ústavní soud si vyžádal vyjádření Poslanecké sněmovny a Senátu. Vyjádření Poslanecké sněmovny se obsahově shoduje s vyjádřením zaslaným k návrhu Krajského soudu v Praze, Senát odkázal na své stanovisko zaslané k témuž návrhu.

V.

16. Ústavní soud usnesením ze dne 4. 8. 2005 č. j. Pl. ÚS 31/05-21 (nepublikováno) návrh Okresního soudu v Břeclavi odmítl jako nepřípustný podle zákona o Ústavním soudu, neboť ke dni podání návrhu již Ústavní soud o návrhu na zrušení ustanovení § 446 obchodního zákoníku, v platném znění, jednal, a to ve věci návrhu Krajského soudu v Praze. Okresnímu soudu v Břeclavi přísluší ve věci sp. zn. Pl. ÚS 75/04 postavení vedlejšího účastníka.

VI.

17. Dle ustanovení § 44 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb. může Ústavní soud se souhlasem účastníků a vedlejších účastníků od ústního jednání upustit, nelze-li od tohoto jednání očekávat další objasnění věci. Oba účastníci, tj. navrhovatel v podání ze dne 26. dubna 2006 a účastník řízení ve vyjádření předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 26. dubna 2006 a předsedy Senátu Parlamentu České republiky ze dne 28. dubna 2006 souhlasili s upuštěním od ústního jednání. Vedlejší účastník pak navzdory výslovné výzvě Ústavního soudu (spis sp. zn. Pl. ÚS 75/04, č. l. 44) se k upuštění od ústního jednání nevyjádřil (§ 63 zákona č. 182/1993 Sb. ve spojení s § 101 odst. 4 občanského soudního řádu). Vzhledem k výslovným, jakož i presumovanému souhlasu s upuštěním od ústního jednání, jakož i vzhledem k tomu, že Ústavní soud má za to, že od jednání nelze očekávat další objasnění věci, bylo od ústního jednání v předmětné věci upuštěno.

VII.

18. Ústavní soud nejprve zkoumal, zda jsou podle čl. 95 odst. 2 Ústavy a ustanovení § 64 odst. 3 zákona o Ústavním soudu navrhovatel a vedlejší účastník oprávněni podat návrh na zrušení ustanovení § 446 obchodního zákoníku, v platném znění.

VII. a

19. Krajský soud v Praze jakožto navrhovatel není oprávněn podat návrh na zrušení ustanovení § 446 obchodního zákoníku, v platném znění, ve smyslu čl. 95 odst. 2 Ústavy, neboť toto ustanovení není zákonem, jehož má být při řešení věci jím rozhodované použito. Jak Ústavní soud ze spisu Okresního soudu v Mladé Boleslavi zjistil, kupní smlouva, o níž ve sporu jde, byla uzavřena dne 13. 10. 1999, tedy ustanovení § 446 obchodního zákoníku na ni dopadá ve znění účinném do 31. 12. 2000, a toto znění tedy bude pro řešení předmětného sporu rozhodné. Ústavní soud proto návrh Krajského soudu v Praze na zrušení ustanovení § 446 obchodního zákoníku, v platném znění, kvalifikoval jako návrh podaný někým zjevně neoprávněným podle ustanovení § 43 odst. 1 písm. c) zákona o Ústavním soudu.

VII. b

20. Za takto nastalé procesní situace není Ústavní soud oprávněn autoritativně se vyjadřovat k ústavní konformitě ustanovení § 446 obchodního zákoníku, ve znění před novelou učiněnou zákonem č. 370/2000 Sb., a to ani z pohledu názorů vyjádřených Ústavním soudem v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 33/2000 [Sbírka nálezu a usnesení Ústavního soudu (dále jen „Sbírka rozhodnutí“), svazek 21, nález č. 5, str. 29; vyhlášen pod č. 78/2001 Sb.], eventuálně názorů k tomuto nálezu prezentovaných v odlišných stanoviscích šesti soudců Ústavního soudu.

21. Ústavní soud si je vědom skutečnosti, že soudy nižších instancí jsou vázány právním názorem soudu instance vyšší, v konkrétním případě pak že je povinností Krajského soudu v Praze respektovat právní názor obsažený v rozsudku Nejvyššího soudu, současně však připomíná, že všechny obecné soudy bez rozdílu jsou povinny interpretovat obyčejné právo ústavně konformním způsobem, tedy tak, že plně zohlední dopad ústavně zaručených lidských práv a svobod do sféry obyčejného práva. Vodítko mj. poskytuje navrhovatelem zmiňovaný nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 437/02 (Sbírka rozhodnutí, svazek 31, nález č. 110) či usnesení sp. zn. IV. ÚS 112/01 (Sbírka rozhodnutí, svazek 23, usn. č. 30), přičemž je nutno dodat, že vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu jsou závazná pro všechny orgány a osoby (srov. nález sp. zn. III. ÚS 561/04 ze dne 10. 3. 2005, Sbírka rozhodnutí, svazek 36, nález č. 54, publikovaný rovněž na www.usoud.cz) a že závazný není jen výrok nálezu, ale i odůvodnění v části objasňující nosné důvody takového rozhodnutí (srov. sp. zn. Pl. ÚS 2/03, Sbírka rozhodnutí, svazek 29, nález č. 41; vyhlášen pod č. 84/2003 Sb.). Povinnost respektovat právní názor Nejvyššího soudu není pobídkou k mechanické aplikaci příslušného zákonného ustanovení, ale předpokládá citlivé a pečlivé zhodnocení konkrétních okolností případu, jež umožní posoudit, do jaké míry je předmětné ustanovení aplikovatelné na daný případ. Proto je Ústavní soud přesvědčen, že nejen navrhovatelem citovaná judikatura Ústavního soudu, ale i dále obsažené závěry při posuzování věci řešené nyní v odvolacím řízení dovolí obecnému soudu spolehlivě nalézt spravedlivou rovnováhu mezi ochranou vlastnického práva a ochranou dobré víry osoby nabývající vlastnictví od nevlastníka.

VII. c

22. Ústavní soud rovněž posoudil aktivní legitimaci Okresního soudu v Břeclavi k podání návrhu na zrušení ustanovení § 446 obchodního zákoníku, v platném znění. Poněvadž kupní smlouva, jež je jádrem sporu, byla uzavřena dne 12. 6. 2002, tedy v době účinnosti novelizovaného a dosud platného znění, je vedlejší účastník oprávněn k podání takového návrhu, neboť bude uvedené zákonné ustanovení (o němž má za to, že je protiústavní) v řízení povinen použít. Návrh je též přípustný, a to i z pohledu ustanovení § 66 zákona o Ústavním soudu.

VIII.

23. Ustanovení § 446 obchodního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2000 zní takto: „Kupující nabývá vlastnické právo i v případě, kdy prodávající není vlastníkem prodávaného zboží, ledaže v době, kdy kupující měl vlastnické právo nabýt, věděl, že prodávající není vlastníkem a že není ani oprávněn zbožím nakládat za účelem jeho prodeje.“.

Ustanovení § 446 obchodního zákoníku v platném znění zní následovně: „Kupující nabývá vlastnické právo i v případě, kdy prodávající není vlastníkem prodávaného zboží, ledaže v době, kdy kupující měl vlastnické právo nabýt, věděl nebo vědět měl a mohl, že prodávající není vlastníkem a že není ani oprávněn zbožím nakládat za účelem jeho prodeje.“.

IX.

24. Ústavní soud, jak mu ukládá ustanovení § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu, následně zkoumal, zda příslušný zákon byl přijat v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem. Z těsnopisecké zprávy z 25. schůze Poslanecké sněmovny konané dne 30. 5. 2000 Ústavní soud zjistil, že zákon č. 370/2000 Sb. předložený vládou (tisk č. 476) byl přijat Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky usnesením č. 1061, když ze 172 přítomných poslanců se 128 vyslovalo pro a 34 proti. Z vyjádření předsedy Senátu, jakož i z těsnopisecké zprávy zaslané jako příloha k vyjádření Senátu, je zřejmé, že Senát návrh zákona projednal dne 12. 7. 2000 na své 20. schůzi ve druhém funkčním období a přijal k návrhu zákona usnesení č. 424, kterým návrh zákona Poslanecké sněmovně vrátil s pozměňovacími návrhy. Z 63 přítomných senátorů pro hlasovalo 54, proti jeden.

Poslanecká sněmovna návrh zákona opětovně projednala dne 14. 9. 2000 na své 27. schůzi a usnesením č. 1171 jej ve znění pozměňovacích návrhů přijatých Senátem schválila; ze 185 přítomných poslanců se 108 vyslovilo pro, 55 proti. Ústavou předepsaný způsob přijetí zákona byl dodržen, stejně tak i jeho vydání, neboť zákon byl podepsán předsedou Poslanecké sněmovny, prezidentem republiky a předsedou vlády (čl. 51 Ústavy) a byl vyhlášen ve Sbírce zákonů (čl. 52 odst. 2 Ústavy) v částce 100, ročník 2000, rozeslané dne 25. 10. 2000. Dnem 1. 1. 2001 nabyl tento zákon účinnosti.

X.

25. Ústavní soud se ústavností ustanovení § 446 obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2000, autoritativně zabýval v nálezu sp. zn. I. ÚS 437/02 (Sbírka rozhodnutí, svazek 31, náleží č. 110). Potvrdil v něm právní názor vyslovený v usnesení ve věci sp. zn. IV. ÚS 112/01 (Sbírka rozhodnutí, svazek 23, usn. č. 30, str. 365), dle něhož „Ustanovení § 446 obchodního zákoníku významným způsobem zasahuje do ústavně zaručeného práva vlastnit majetek a upřednostňuje před ním dobrou víru a jistotu účastníků obchodněprávních vztahů. Lze je proto aplikovat pouze za přísného respektování čl. 4 odst. 4 Listiny, neboť představuje zákonnou mez jednoho z nejdůležitějších základních práv, a je tedy při jeho aplikaci nezbytné striktně vyloučit jakékoliv jeho zneužití k jiným účelům, než pro které bylo stanoveno. Z toho důvodu je obzvláště nutné velmi přísně posuzovat otázku dobré víry nabyvatele....“.

26. V interpretaci předmětného zákonného ustanovení vycházel Ústavní soud z úvahy, dle níž koncepce upřednostnění dobré víry nabyvatele před ochranou vlastnického práva původního vlastníka představuje v rovině ústavněprávní zákonné omezení jednoho z nejpodstatnějších základních práv a svobod. Takové omezení je proto současně třeba vykládat tak, aby byla ještě vůbec šetřena podstata vlastnického práva a aby takové omezení nebylo zneužíváno k jiným účelům, resp. aby takové zneužívání nebylo ze strany soudu přijatým výkladem tolerováno či aprobováno (čl. 11 ve spojení s čl. 4 odst. 4 Listiny). Uvedl dále, že výklad, v důsledku něhož by na vlastníka bylo přeneseno důkazní břemeno vyvrácení dobré víry kupujícího, kterou nelze v takovém rozsahu vůbec prokázat, by absolutizoval přednost dobré víry nabyvatele před ochranou vlastnického práva.

27. V návaznosti na právní názor vyslovený v nálezu sp. zn. I. ÚS 437/02 Ústavní soud toliko dodává, že je věcí obecných soudů, aby s ohledem na konkrétní případ zvážily rozložení důkazního břemene mezi účastníky řízení.

28. Ústavní soud v řízení ve věci sp. zn. I. ÚS 437/02 zformuloval tudíž ústavně konformní výklad ustanovení § 446 obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2000, pročez nenalezl důvod přerušení řízení a podání návrhu na kontrolu norem [§ 78 odst. 2, § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů].

29. Toliko jako obiter dictum Ústavní soud v závěru svého nálezu sp. zn. I. ÚS 437/02 připomenul, že úvahou, která by zohlednila shora uvedené působení ústavněprávních norem na formulaci ustanovení § 446 obchodního zákoníku, byl rovněž veden také zákonodárce, když novelou provedenou zákonem č. 370/2000 Sb. posílil zákonnou mez ochrany vlastnického práva výslovným zpřísněním požadavků na existenci dobré víry kupujícího [(...) věděl nebo vědět měl a mohl (...)].

30. A minori ad maius tudíž platí konstatování, dle něhož byla-li pro ustanovení § 446 obchodního zákoníku obsahujícího zvýšenou ochranu dobré víry na úkor ochrany práva vlastnického nalezena ústavně konformní interpretace [k jejímu pojmu viz zejména nálezy sp. zn. Pl. ÚS 48/95 (Sbírka rozhodnutí, svazek 5, náleží č. 21; vyhlášen pod č. 121/1996 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 5/96 (Sbírka rozhodnutí, svazek 6, náleží č. 98; vyhlášen pod č. 286/1996 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 19/98 (Sbírka rozhodnutí, svazek 13, náleží č. 19; vyhlášen pod č. 38/1999 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 15/98 (Sbírka rozhodnutí, svazek 13, náleží č. 48; vyhlášen pod č. 83/1999 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 4/99 (Sbírka rozhodnutí, svazek 14, náleží č. 93; vyhlášen pod č. 192/1999 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 10/99 (Sbírka rozhodnutí, svazek 16, náleží č. 150; vyhlášen pod č. 290/1999 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 17/99 (Sbírka rozhodnutí, svazek 16, náleží č. 174; vyhlášen pod č. 3/2000 Sb.)], pak o to víc v kolizi principů ochrany dobré víry a vlastnického práva nutno za ústavně konformní považovat dikci § 446 obchodního zákoníku, ve znění zákona č. 370/2000 Sb.,

jenž zákonnou ochranu vlastnického práva výslovným zpřísněním požadavků na existenci dobré víry kupujícího zvýšil. Vycházeje z takto vyložených důvodů nelze než dospět k závěru, že ustanovení § 446 obchodního zákoníku, ve znění zákona č. 370/2000 Sb., plně odpovídá kautelám plynoucím z principu proporcionality, jak je Ústavní soud vyložil v řadě svých nálezů [sp. zn. Pl. ÚS 4/94 (Sbírka rozhodnutí, svazek 2, nález č. 46; vyhlášen pod č. 214/1994 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 15/96 (Sbírka rozhodnutí, svazek 6, nález č. 99; vyhlášen pod č. 280/1996 Sb.), sp. zn. III. ÚS 256/01 (Sbírka rozhodnutí, svazek 25, nález č. 37), sp. zn. Pl. ÚS 41/02 (Sbírka rozhodnutí, svazek 32, nález č. 10; vyhlášen pod č. 98/2004 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 7/03 (Sbírka rozhodnutí, svazek 34, nález č. 113; vyhlášen pod č. 512/2004 Sb.)], a je tudíž v souladu s čl. 11 odst. 1 a čl. 4 odst. 4 Listiny.

31. Pro uvedené okolnosti Ústavní soud návrh na zrušení ustanovení § 446 obchodního zákoníku, ve znění zákona č. 370/2000 Sb., zamítl.

Předseda Ústavního soudu:
v z. JUDr. **Holländer** v. r.
místopředseda

453

SDĚLENÍ

Energetického regulačního úřadu

ze dne 15. září 2006

o vydání cenového rozhodnutí

Energetický regulační úřad v souladu s § 10 odst. 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, sděluje, že podle § 17 odst. 6 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, vydal cenové rozhodnutí č. 6/2006 ze dne 28. srpna 2006, o cenách plynů.

Podle § 17 odst. 10 písm. b) energetického zákona uveřejnil Energetický regulační úřad cenové rozhodnutí v Energetickém regulačním věstníku ze dne 30. srpna 2006, v částce 7. Uvedeným dnem nabylo cenové rozhodnutí platnosti. Účinnosti nabývá cenové rozhodnutí dnem 1. října 2006.

Předseda:

Ing. Fiřt v. r.

ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2006 činí 3000,- Kč, druhá záloha činí 3000,- Kč, třetí záloha činí 2500,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kuččík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům); **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškovo 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7:** MONITOR CZ, s. r. o., V hájí 6, tel.: 272 735 797; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7–12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartoňova 9, Jana Honková – YAHOO – i – centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od začátku předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. číslech 516 205 207, 519 305 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.